

Boh a človek

Suspírium: „Či nepočuje ten, kto stvoril ucho? Či nevidí ten, kto stvárnil oko? Či netrestá ten, kto karhá národy? Veď on učí človeka múdrosť! Hospodin pozná zmýšľanie človeka, vie, že je len číra márnosť.“ (Ž 94, 9-11) Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 172: „Slávte Boha Stvoriteľa...“

Vzdych: „Kiež tvoja milosť, Hospodin, zostúpi na mňa, i tvoja spása, ako si povedal, aby som odpovedal tomu, kto ma potupuje, lebo dôverujem tvojmu slovu.“ (Ž 119,41-42).“ Amen.

Suma zákona je zapísaná v Prvej knihe Mojžišovej v 1. kapitole od dvadsiateho prvého po dvadsiaty siedmy verš takto: *„Boh stvoril veľkéorské zvieratá a všetky živé tvory, ktorými sa hmýria vody, a všetky druhy okrídlených vtákov. Boh videl, že je to dobré. Boh ich požehnal a povedal: „Plodte sa a množte sa a naplňte vodu v moriach; vtáctvo nech sa množí na zemi!“ Bol večer a bolo ráno, piaty deň. Boh povedal: „Nech vydá zem rôzne druhy živých tvorov: dobytok, plazy a divú zver!“ Tak sa aj stalo. Boh utvoril rôzne druhy divej zveri, dobytka a plazov. Boh videl, že je to dobré. Boh povedal: „Utvorme človeka na svoj obraz, na svoju podobu. Nech ľudia vládnu nadorskými rybami, nebeským vtáctvom, dobytkom, nad celou zemou a nad všetkými plazmi, čo sa hýbu po zemi!“ Boh stvoril človeka na svoj obraz; na Boží obraz ho stvoril...“*

Pieseň: Žalm č. 8: „Bože, pred Tebou už celá zem plesá...“

Vzdych: „Nech sa ti klania celá zem, nech ňa ospevujú, nech ospevujú tvoje meno!“ – Sela – Podťe a pozrite na Božie diela, úžasné sú jeho skutky pre ľudí.“ (Ž 66,4-5) Amen.

Biblický text: Kniha Žalmov 8. kapitola: *Zbormajstrovi. Na nápev: „Pri lisoch.“ Dávidov žalm. Hospodin, Pán náš, aké vznešené je tvoje meno na celej zemi! Velebnosť svoju vyvýšil si nad nebesia. Z úst detí a dojčiat si si pripravil chválu proti svojim odporcom, aby si umlčal nepriateľa i pomstiteľa. Keď hľadím na tvoje nebesia, dielo tvojich prstov, na mesiac a hviezdy, ktoré si upevnil, pýtam sa: „Čo je človek, že naňho pamätáš, a syn človeka, že sa ho ujímaš? Urobil si ho len o niečo menším než nebeské bytosti. Korunoval si ho slávou a dôstojnosťou. Ustanovil si ho za vládcu nad dielom svojich rúk, všetko si mu položil pod nohy: všetky ovce, kozy a dobytok aj divú zver, nebeské vtáctvo,orské ryby, všetko to, čo plávaorskými cestami. Hospodin, Pán náš, aké vznešené je tvoje meno na celej zemi!“*

Modlitba: Ďakujeme Ti, Pane náš nebeský v Ježišovi Kristovi, že i v tento náš najväčší sviatok môžeme byť a zotrvať po Tvojom boku a prijať Tvoje dobrodenia skrze Ducha Svätého a Tvojho Slova. Ty si dobrý pre Seba a vzácny pre nás všetkých. Prosíme, Boh pokoja, utíš naše srdcia svojou láskou, a prehovor, aby Tvoj pokoj prichádzal do nášho vnútra, ako si kedysi utíšil búrku na mori v živote zmätených učeníkov. Vyznávame Ti, Darca života a Oživovateľ duší, že všetko je špinavé, zhnité a skazené v našom živote, prines uzdravenie, láskavo prosíme a obnov nás z bolesti a zo straty milovaných, našich tragédií a chorôb, i našich zmarených nádejí a zlomených snov. Ty si vzkriesenie a život, drahý Ježiš. Vrúčne Ťa, prosíme, prebývaj medzi nami a nasťahuj sa do neživých častí nášho vnútra. Oživ nás, nádej duchovného Izraela, a daruj nám novú perspektívu pre našu budúcnosť. Nauč nás, milý Učiteľ, byť a zostať ticho pred Tvojimi úchvatnými dielami a prijať Tvoju životodarnú bytosť. Otče milý skrze Ježiša Krista, Ty si nás stvoril i znovuzrodil. Vôbec si to nezaslúžime. Jasná svieca, zmeň naše zmýšľanie podľa Ježiša Krista, a povedz nám to, čo si nemôžeš nechať pre Seba, aby sme nežili pre seba, ale pre Teba a blížnych. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 303: „V tých miestach blažených...“

Vzdych: „Viera je podstatou toho, v čo dúfame, a zdôvodnením toho, čo nevidíme, lebo pre ňu získali predkovia dobré svedectvo. Vo viere chápeme, že Božie slovo stvárnilo svet tak, že z neviditeľného povstalo viditeľné.“ (Žid 11,1-2) Amen.

Biblický text: Kniha Žalmov 8. kapitola 4-5. verše: „...*pýtam sa: „Čo je človek, že naňho pamätáš,...“*“

**Slávnostné kresťanské zhromaždenie, drahí bratia a milé sestry v Pánovi
Ježišovi Kristovi!**

Dávid nezabudol na Boha. Dávid dychtí po pravde o Bohu. Pri lisocho, teda pri daroch Božích sa pýta sám seba, aký je Boh? Piesňou novou ospevuje Toho, Ktorý mu všetko dal a On z jeho ruky vzal všetko, čo dostal. Dávid si svoje už prežil a to nie bez Boha, ale práve s Hospodinom. On už má za sebou svoje roky s Pánom. Dávid je Boží človek. Dávid je Hospodinov služobník. Ale čo my? Premýšľame po boku s Bohom o Jeho sláve a o sebe? Ale čo my? Zamýšľame sa o našom Stvoriteľovi? Zamýšľame sa o sebe a o vlastnej existencii? Dávid vo svojej osobnej viere zovšeobecňuje. Nečaká odpoveď, veď on už zakúsil Božiu pomoc, Hospodinovu oporu a Pánovu spásu. On konštatuje pri lisocho, Kto je Jeho Boh.

Drahý brat a milá sestra! Kto verí v Boha a kto žije s Ním, premýšľa i v každodennosti o Jeho sláve. Svojou osobnou vierou chce pochopiť, porozumieť a zakúsiť práve Toho, Ktorý je oveľa väčší ako Jeho vyvolený. Kráľ Dávid skríkne a zahíka nad službou Božou: „Hospodin, náš Pán.“ Dávid slávi svojho Boha, a pritom badá, že nie jeho pohľad na Hospodina je dôležitý, ale to, že Hospodin nikdy nezabudol na neho. Chvilka viery pomáha Dávidovi myslieť na Hospodina. Pohľad nádeje pomáha Dávidovi zhrnúť to, čo sa nikdy úplne nedá pochopiť. Dávid si pri lisoch uvedomuje, že je nevhodný, aby vedel Božiu starostlivosť opísať. Všetko, o čom má hovoriť a predostrieť pred cenným publikom, to je nevšedné, veľkolepé a zrazu neopísateľné. Nebesá? Príroda? Človek? Univerzum? Boh a ja? Toto Dávidovo zvolanie zahŕňa aj to, keď ľudská myseľ s využitím všetkých jeho schopností do poslednej chvíle medituje o tejto téme, pritom si musí uvedomiť, že dokonalosť je od Boha a u Boha. Dokonalé Božie meno. Dokonalá Božia služba. Jeho sústavná rozhladenosť. On sa nám takto zjavuje a predstavuje sa a my to vieme zhrnúť len do jedného slova: **SLÁVA**. „*Ja som, ktorý som*“ (II Mojž 3,14) – takto sa zjavuje Mojžišovi a Dávid to berie do úvahy, lebo hovorí o tom, že náš Pán všetko riadi, spravuje, súdi a pritom človeka podporuje, zveľaďuje a napomáha jeho poznaniu. On sa dáva spoznať a nie my ho spoznávame. Svet je nadšený z toho, čo náš Boh koná a pritom svet nikdy nepochopí zmysel toho, čo Boh koná. Prečo? Lebo Boh je láska. On miluje svet, pričom svet oponuje, správa sa povýšenecky a pohŕda s Pánovou vôľou. Sme na to veľmi primalí a primalé, aby sme si uvedomili, kto je náš Pán a čoho je schopný. Pritom v skutočnosti na tejto zemi iba malí: deti a dojčatá vedia zakúsiť niečo z tej slávy Pánovej, o ktorej Dávid reční. Boh totiž posilňuje a buduje svoju moc ústami detí a dojčiat. Nepotrebuje excelentných. Nepotrebuje výnimočných. Používa maličkých, chlapcov akým bol Jeremiáš (vid'. Jer 1), aby šírili Jeho slávu vo svete, a tým umlčal nepriateľa. V dejinách Izraela si spomeňme na Jozefa ako na najmladšieho syna, s ktorým mal Boh plán, alebo na

Benjamína, ktorému Hospodin tiež zamýšľal úlohu. Dieťa Samuel počulo Božie slovo a odovzdalo ho ďalej (ISam 1-3), hoci to nebolo pre každého lichotivé a bez slz. Dávid, autor žalmu, veľmi dobre vedel, že ako dieťa bol nástrojom v rukách Božích. Hospodin svoju silu buduje prostredníctvom slov detí. Aj v našej dobe, v sekularizovanom svete, môžu byť deti Božími hlásnymi ústami, ktoré oponujú rodičom a rodinám, môžu im ukázať Božiu moc a eliminovať odpor voči Nemu. Boh stvoril človeka, aby ohlasoval Jeho slávu. Nielen svojimi slovami, ale aj činmi a celým životom. Človek sa však postavil proti svojmu Stvoriteľovi, vzbúril sa proti Nemu, odmietol poslušnosť a jeho život je vedený nenávisťou a pomstou. Božia sila proti nenávisti a pomste proti Jeho protivníkom je obnovou Jeho spravodlivosti. Veď do sveta plnej nenávisti a nevôle vstupuje z Božej vôle práve Jeho dieťa, narodené v Dávidovom meste. Dieťa storočných zaslúbení. Narodil sa Spasiteľ, Kristus Pán a naším znamením je dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jasliach. (Lk 2,11-12) Na rozhorčenie kňazov a zákonníkov Ježiš Kristus, náš Pán už vo svojej službe cituje tento verš žalmu. V chráme deti spoznajú Mesiáša: „*Hosanna synovi Dávidovmu!*“ (Mt 21,15) a chválili Pána Ježiša svojou piesňou, videli úžasné výsledky Jeho uzdravení, lebo slepí odrazu videli a chromí zrazu chodili. Deti vtedy presne pochopili, čo sa stalo. Ježiš vo svojej odpovedi upozorňuje na skutočnosť, že nikto nemôže zakázať ani deťom ohlasovať Božiu slávu. Nakoniec Dávid hovorí o vzťahu, ktorý pestuje iba Boh. Vzťah Boha a človeka je jednoznačne ocenený iba zo strany Hospodina. Boh na nás stále myslí. Boh s nami vždy počíta. Boh to s nami myslí veľmi vážne. On je zodpovedný Radca. On je skutočný Otec. On je spravodlivý Kráľ. On je, a práve preto slúži smerom k nám. Dávid preto vie, kto je človek. Nemá sa čím pýšiť. Nemôže byť bezohľadný. Nemôže sa nevhodne veseliť a vystatovať. Nemá šancu sa separovať a namyslene si trúfať, že On zo všetkého vyviazne bezbolestne bez zranení. Nemá možnosť ani na vzdor pred Bohom, nemôže sa pred Hospodinom ochrániť a brániť. On je závislý, veď Boh existuje, koná a omilostí svojho

služobníka. Tu nemá miesto ani preceňovanie seba, ale ani podceňovanie seba. Bohu sa nikto nevyrovná a hlavne nie človek, ktorý je obdarený iba Hospodinom. On vzhladol na nás a nie my na Neho. On k nám pristúpil a nie my k Nemu. On nás oslovil a nie my Jeho. On nás spasil a znovuzrodil a nie my seba samých. Akékoľvek chvályhodné vlastnosti v sebe vidíme, nech nás to podnieti k tomu, aby sme jednými ústami a jednou myslou oslavovali štedrú a nezaslúženú Božiu dobrotu, ktorou sme ustavične obdarovaní. (Ján Kalvín) Drahí bratia a milé sestry! Našou úlohou je zväčšiť Božiu dobrotu a vyobraziť ju ako Kristove údy na vlastných telách. Ľudia sú opovrhnutia hodné a nekonečne nehodné stvorenia. To sme my. Ale Hospodin si na nás spomenul, a to nie hocijako na nás spomína. Vracia nás na naše miesta, a to do vlastného poriadku. Z nášho chaosu nás znova pretvorí na svoj obraz. To, čo sa pokazilo, čo sa zlomilo až na kúsky našou neposlušnosťou, práve to dáva do poriadku cez vlastnú ikonu, cez Krista, Ktorý je ikonou Hospodinovou. Pravý obraz Boží je Kristus, a skrze Jeho zmŕtvychvstania sme i my korunovaní a korunované slávou a dôstojnosťou. Skrze Krista, nášho Pána Boh nás zaodel do nového šatu. Skrze Krista, nášho Pána Boh Otec si nás zamiloval na toľko, že nás privádza do stavu rajského, nepoškvrneného a to vyliatou krvou Ježiša Krista na Golgotskom kríži: *„Každému z nás však bola daná milosť podľa miery Kristovho daru.“ (Ef 4,8)* Dar umenšovania je stále naše, veď i dnes sa môžeme pozeráť otvoreným srdcom a vytriezvenou myslou na Kristov kríž, na ktorom visel Pán nebies i zeme. Sme korunovaní a korunované práve službou Ježiša Krista. Hospodin, nás Boh nás dosadil na naše pôvodné miesto, z ktorého sme vypadli vlastnou vinou a neposlušnosťou. Práve preto naše srdce musí zaprieť našu ľahostajnosť voči Božej starostlivosti o našu dušu a chváliť iba Jeho. Dávid sa opiera o pozemské dary Hospodina, ale my už vieme, že naše poklady sú ukryté v nebi, odkiaľ čakáme aj príchod nášho Pána, Ježiša Krista, o tie poklady sa usilujme, veď tie pramene z Božej lásky a nie z ľudskej ctižiadostivosti, aby v nekonečnej sláve sme oslavovali nášho Pána. Amen.

Modlitba: „Slovo Hospodina mi zaznelo takto: „Skôr než som Ťa utvoril v matkinom živote, poznal som Ťa; skôr než si vyšiel z lona, posvätil som Ťa; ustanovil som Ťa za proroka národom.“ Povedal som: „Pane môj, Hospodine, veď neviem hovoriť, lebo som ešte len chlapec.“ (Jer 1,4-6)

„Prosím za nich. Neprosím za svet, ale za tých, ktorých si mi dal, lebo sú tvoji. A všetko, čo je moje, je tvoje, a čo je tvoje, je moje a ja som v nich oslávený.“ (Jn 17,9-10)

„Tvoje rozhodnutia sú mi potešením, sú mojimi radcami. Do prachu priľnula moja duša; oživ ma podľa svojho slova.“ (Ž 119,24-25)

„Nech je požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, Otec milosrdenstva a Boh všetkej útechy, ktorý nás potešuje v každom našom súžení, aby sme aj my mohli potešovať tých, čo sú v akomkoľvek súžení, a to útechou, ktorou aj nás Boh potešil.“ (IIK 1,3-4)

„Duch Pána, Hospodina, je nado mnou, lebo ma Hospodin pomazal, poslal ma hlásať radostnú zvesť chudobným, obviazať rany tým, čo majú skrúšené srdce, zvestovať slobodu zajatcom a väzneným prepustenie, ... (Iz 61,1-2)

„Boh povedal Noachovi a jeho synom, čo boli s ním: „Uzatváram svoju zmluvu s vami i s vaším potomstvom a so všetkými živými bytosťami, čo sú s vami, s vtáctvom, s dobytkom a so všetkou divou zverou, čo je s vami, so všetkým, čo vyšlo z korábu, so všetkou zverou zeme.“ (IMojž 13,8-10)

„Pán nemešká so svojím prisľúbením, ako sa niektorí nazdávajú, že mešká, ale je zhovievavý, lebo nechce, aby niekto zahynul, ale chce, aby sa všetci dali na pokánie.“ (IIPt 3,9)

„V jeho ruke je duša všetkého živého a duch každého ľudského tela. Či ucho neskúma slová ako podnebie úst ochutnáva jedlo? Či u starcov je múdrosť a či dĺžka dní znamená rozumnosť? Len Boh má múdrosť a moc, jemu patrí rada a rozumnosť.“ (Jób 12,10-13) **Modlitba Pánova**

Ofera: „Sami nás naliehavo prosili, aby sme im dopriali mať účasť na tejto milosti a na službe svätým.“ (IIK 8,4)

Požehnanie: „Ale z Božej milosti som to, čo som, a jeho milosť nebola vo mne márna. Veď som sa namáhal viac ako oni všetci, vlastne ani nie ja, ale Božia milosť, ktorá je so mnou.“ (IK 15, 10) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 244: „Vďaka Ti buď, Pane,..."